

§ 6.

Opstaaer der ved Eighynet Formodning om, at Dødsarsagen fortjener Justitsvæsenets Dymærksomhed, skal Lægen, Eighynsmændene eller Jordemoderen uopholdelig gjøre Indberetning herom til Politimesteren, og Dødsattesten maa da ikke udstedes, førend denne har tilkjendegivet, at der fra hans Side Intet er til Hinder derfor.

Bed Selvmord eller anden pludselig Død skal altid en Læge hurtigst muligt tilkaldes og Eighyn af ham foretages.

§ 7.

Den, som udsteder Dødsattest uden personlig at have synet Liget, straffes med Fængsel (jfr. Almindelig borgerlig Straffelov § 17). Andre Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder eller under skærpnde Omstændigheder med Fængsel, forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører en større Straf.

§ 8.

For Eighynet og Dødsattestens Udstedelse erlægges en Betaling af 64 β . til Lægen eller til lige Deling mellem Eighynsmændene. Har imidlertid Synet været udført af Eighynsmænd, og Betalingen skal udredes af Huusmænd, Indersker, Håndværksjvende, Dagleiere, Tjenesteyvende, andre Personer i lignende Stillinger eller af deres Efterladte, erlægges kun halv Betaling, medmindre Begravelsen steer paa Fattigvæsenets Bekostning, da fuld Betaling bliver at erlægge. Have den Afdødes Efterladte eller andre rette Bedkommende kaldt en Læge paa Landet over $\frac{1}{4}$ Mil fra det Sted, hvor han boer, for at syne et Lig, maae de yde ham fri Befordring og sædvanmæssig Betaling for et Sygebesøg. Kaldes Lægen til Eighyn af Politimesteren, betales han herfor af det Offentlige efter de hidtil gjældende Regler. For en Attest af Jordemoderen om et dødsfødt Barn er Intet at betale.

§ 9.

Macat 26de Juni 1829, Macat 13de Januar 1832 og Macat 17de Februar 1832 §§ 1—3 ophæves.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1869. Den gjælder ikke for Færøerne.

Bregendahl.

Eeth.